

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΘ'
ΑΡΙΘ. 39

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ | ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμον. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδασκ. 3
ἐν τῇ ἑξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ.....25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Πελαγονίας ΙΩΑΚΕΙΜ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος BENIAMIN (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιεραμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ
καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῇ προέδρῳ
τῆς Ἐπιτροπῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῶν καθ' ἡμῶς — Ἡ πέμπτη γενική σύνοδος τῆς
Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας — Ἐκθέσεις μητροπολιτῶν — Ἐκ-
κλησιαστικά χρονικά — Δικαστικά ἀγγελίαι.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Ἀπὸ τῆς 11 ἰουλίου παρελθόντος ὑπέρμετρος ἡ ἑλληνικὴ ἐκτίμησις τῆς ὑπὸ τοῦ συντάγματος παρεχομένης ἐλευθερίας, δημιουργήσασα παρ' ἡμῖν κατὰ τόπους ἀνησυχίας καὶ λογοτριβὰς καὶ ταραχώδῃ κατάστασιν ἐν μέσῳ ὁμοεθνῶν καὶ ὁμοδόξων, ἔδωκε τὸ εἶναι καὶ εἰς προστριβὰς μεταξὺ ἐλλήνων καὶ ἀλλοθρήσκων, οὐδὲν τὸ καλὸν προσιωνιζόμενας διὰ τὸ μέλλον. Ἄν εἰς τὴν διασάλευσιν τῆς μεταξὺ ὁμογενῶν ἐν τισιν ἐπαρχίαις ἡρεμίας συντελοῦσιν τινες εἰς τὴν αὐτὴν ἐθνικότητα ἀνήκοντες, ἀλλ' εἰς τὰς μεταξὺ τῶν διαφορῶν ἐθνοτήτων παρατηρουμένας τῇδε κακεῖσε προστριβὰς συντελοῦσιν ξένοι. Ἡ ἀνήμερος καὶ ἐν ταύταις καὶ ἐν ἐκείναις κατάστασις, ἐν ἑξίψει κρατοῦσα ἀπὸ τινος τὰ πνεύματα, δυνατόν νὰ παραταθῇ ἔτι, ἐὰν μὴ οἱ σωφρονοῦντες

σπεύσωσι νὰ προκατασκευάσωσι τὴν κατεύνασιν τοῦ κλύδωνος, ὃν εὐχονται καὶ ποθοῦσιν, ἵσως δὲ καὶ προκαλοῦσιν, ἐχθροὶ τινες τῆς ἐν εἰρήνῃ ἀναπτύξεως καὶ γαληνιαίας εὐδαιμονίας τῶν λαῶν πάντων τῆς Ἀνατολῆς.

Οἱ πνευματικοὶ τῶν ξένων κοινοτήτων ἀρχηγοὶ, ποθοῦντες τὴν ἄρσιν πάσης ἀντεγκλήσεως οἰαζομένης φύσεως, ἐπισήμως ἐδήλωσαν ἥδη τὸν εὐγενὴ πόθον τοῦτον, ὑπεράνω παθῶν ἰστάμενοι, ὑπέρτεροι δεικνύμενοι, κατὰ καθῆκον, τῶν ἀχαλίνων σκιρτημάτων τοῦ τε κατ' αὐτοὺς ὄχλου καὶ τινῶν ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀνεπτυγμένων, ἐν ἀτμοσφαίρᾳ διαφόρῃ τῆς συνταγματικῆς ἀνατραφέντων. Φρονούμεν ὅτι ἀπέλυσαν τὰ κατάλληλα πρὸς τὸν λαὸν τὸν ὑπ' αὐτοὺς προτρεπτικά γράμματα καὶ εὐχονται νὰ ἴδωσιν εὐχαρίστως ὅτι αἱ κάλλιστα συμβουλαὶ καὶ νουθεσίαι αὐτῶν εἰσακούονται, καὶ τῶν ἐπιζημιῶν ἀντεγκλήσεων ὁ σάλος τείνει πρὸς κατευνασμόν καὶ ἡ πεντακυμία τῶν παθῶν πρὸς καταστόρεσιν. Πρὸς τὴν ἀξίειπαινον αὐτῶν ἐπιθυμίαν ταύτην ἐλπίζομεν ὅτι θέλει συμβαδίζει παράλληλος ἡ συνεργασία τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀνεπτυγμένων τάξεων, αἵτινες καὶ νὰ χαλιναγω-

γῆσῳσι δύνανται τὰς ἀτάκτους τοῦ ὄχλου ὁρμάς καὶ καθῆκον ἔχουσι νὰ προλάβωσι τὰ δυσάρεστα τοιούτων ὁρμῶν ἀποτελέσματα, δίδουσαι πέρας εἰς ἐγγράφους καὶ προκλητικὰς ἐπιθέσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν οὐδὲν κερδαίνει τὸ κράτος, οὐδὲν ἀπολαμβάνουσι κέρδος τὰ ἐν Ἀνατολῇ θρησκευματα.

Ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἐπιβάλλει τὴν πρὸς πάντας ἐν ἀρμονίᾳ συμβίωσιν, ὑπὲρ ταύτης εὐχεται, νοθετεῖ καὶ συμβουλεύει τὰ δέοντα, θέλει νὰ περιπατῶσιν οἱ ὑπ' αὐτὴν ὀρθόδοξοι «ὡς τέκνα φωτός», ἐπιθυμοῦσα νὰ μὴ τίθεται ἐν ἀμφιβολῇ ἡ πρὸς τὴν εἰρήνην ἀφοσίωσις καὶ ἡ πρὸς τὴν ὁμόνοιαν πάντων λατρεία τῶν ὑπ' αὐτῆς ποιμαινομένων καὶ μάλιστα τῶν ἐλλήνων, ἀρκετὰ τῆς φιλειρηνικῆς αὐτῶν πολιτείας τεκμήρια παρεχόντων ἐν ὑπομονῇ πολλῇ καὶ καρτερίᾳ ἀξιωματικῶν. Λυπούμενοι διὰ τὴν ἐξωθεν διάσπασιν τῆς εἰρήνης, ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν ἐπισημότερον ὅ,τι ἂν ἐν τοῖς σχολείοις διὰ τῶν διδασκάλων ἐπιβάλλῃ ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία καὶ ἀπὸ βημάτων δημοσίων διὰ λογίων ἀνδρῶν νοθετῇ, εὐρίσκουσα πάντοτε παράχορδον καὶ ἐπιζήμιον τὴν διὰ γραφῶν δημοσίᾳ ὑπορρίπισιν ἰδιωτικῶν τε καὶ κοινῶν παθῶν, ἐθνολογικῶν καὶ θρησκευτικῶν.

Ἐκαστον ἔθνος καὶ ἐκάστη φυλὴ δικαιούται νὰ ὑπερασπίσῃ φρονίμως τὰ ἑαυτῆς συμφέροντα· τὸ δὲ ἡμέτερον ἔθνος, οὗ τὴν εἰς τὸν πολιτισμὸν πολῦτιμον συμβολὴν ἀνομολογεῖ σύμπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος, ἔχει συμφέροντα ἴδια νὰ ὑποστηρίξῃ, ἔχει δίκαια, ὑπὲρ ὧν πρέπει ν' ἀγωνισθῇ. Γινώσκει ἀπὸ διδασκαλίας τῆς Ἀγίας Γραφῆς τὸ «μὴ δῶς τὴν δόξαν σου ἐτέρῳ καὶ τὰ συμφέροντά σου ἔθναι ἀλλοτρίῳ»· καὶ τὴν παραίνεσιν ταύτην πρέπει νὰ σεβασθῇ, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ καθ' ἐκάστην ἀνὰ μίαν καὶ νέαν ἀξίωσιν προβάλλουσιν «ἄνδρες ἐκ σκότους ἀναδύντες», κατὰ τὴν φράσιν μεγάλου διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας, ζητοῦντες ὄχι δίκαια, ὄχι εὐλογα, ὄχι πρέποντα, τὴν δημιουργίαν πολλακίς ἰδίας περιουσίας ἀπὸ ξένων κεφαλαίων.

Ἡ ὑποστήριξις τῶν ἡμετέρων δικαίων πρέπει νὰ ἐπιδιώκεται πάντοτε διὰ τῆς ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, διὰ λόγου καὶ γραφῆς διαφωτίσεως τῶν συνοίκων λαῶν καὶ τοῦ ἡμετέρου, καθὼς ἐπιθυμεῖ καὶ ἡ σεβ. κυβέρνησις. Ἀλλ' ἡ διαφώτισις καὶ ἡ διδασκαλία αὕτη καλὸν νὰ διεξάγῃται ἀ-

ποφευγομένων παρὰ πᾶσι τῶν ἀντεγκλήσεων, ἃς δύναται νὰ προκαλέσῃ ἡ τραχεῖα γλῶσσα καὶ ἡ κατ' ἀντιβολὴν ὑποτίμησις τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τῶν ἠθικῶν κεφαλαίων τῆς μὲν ἐν ἀντιβολῇ πρὸς τὴν ἐτέραν τῶν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ ταύτῃ Αὐτοκρατορίᾳ συμβιουσῶν φυλῶν. Ἀνάπτυξις τῶν ἡμετέρων δικαίων, ἀκριβὴς ἔκθεσις αὐτῶν καθ' ἑαυτὰ ὅπου δυνατόν, ἀλλ' ἀποφυγὴ πάντοτε πάσης ἀναπτύξεως ἐντέχνου ἢ ἀτέχνου τῶν ἐλαττωμάτων ἄλλων ἐθνικοτήτων· τοιαύτη πορεία λελογισμένη σώζει· καὶ οὔτε προκαλεῖ δυσμενείας καὶ ψυχρότητας. Ὑπάρχουσιν οἱ ξένοι οἱ διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐπιτιθέμενοι καθ' ἡμῶν. Ἐὰν αἱ ἐφημερίδες αὗται γράφονται — καὶ γράφονται κατ' εὐτυχίαν — εἰς ξένας διαλέκτους, εἰς τὴν ἀρμενικὴν, φέρ' εἰπεῖν, εἰς τὴν ἐβραϊκὴν, εἰς τὴν τουρκικὴν, πόσοι τῶν ἡμετέρων ἀναγινώσκουσιν αὐτὰς καὶ πόσοι τάχα δυνατόν νὰ διαφθείρωσι δι' αὐτῶν ἀγνὸν αἰσθημα πατριωτικόν; Ὅταν δὲ ἡ πρὸς αὐτὰς ἀπάντησις τῶν ἡμετέρων παρερμηνεύται, ἐπίτηδες πολλακίς, ὑπὸ τῶν ξένων τούτων ἐφημερίδων, ὅποιον τὸ συμφέρον ἡμῶν; Φρονοῦμεν προτιμότεραν τὴν πρὸς τὰς τερθρείας σιγὴν, ἀλλὰ καὶ κρίνομεν ἐπιβαλλομένην πάντοτε τὴν ἐντεχνον καὶ χωρὶς θορύβων διαφώτισιν τοῦ λαοῦ. Ἐχομεν, δόξα τῷ Θεῷ, καὶ κληρικοὺς πρὸς τοῦτο καταλλήλους καὶ λαϊκοὺς δοκίμους πρὸς διδασκαλίαν τῶν ὁμογενῶν ἐν ἐπηρεαζομένοις μέρεσι· καὶ πρὸς τὴν φρόνησιν, πρὸς τὴν φιλοπατρίαν, πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἐκείνων καὶ τούτων ἔκκλησιν ποιούμεθα πάντοτε μὲν, μάλιστα δὲ νῦν, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν ἰδίᾳ τῶν ἐπικειμένων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καθ' ἃς ἡ γενομένη κατὰ νόμους ἐκδήλωσις τοῦ κοινοῦ φρονήματος ἐν τισι τόποις ὑφίσταται πόλεμον ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἄδικον, ἐφ' οὗ τὴν προσοχὴν ἐφιστῶμεν τῶν συνταγματικῶν ὑπουργῶν τοῦ κράτους.

Σύλλογοι καὶ Σύνδεσμοι καὶ Κέντρα, σωματεῖα δηλαδὴ λαβόντα τὴν ὑπαρξιν μετὰ τὴν 11 ἰουλίου, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ συνταγματικοῦ πολίτου, μέχρι τῆς ὥρας ἀναβάλλουσι τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ κυριωτέρου καθήκοντος αὐτῶν, τὴν διαφώτισιν τῶν ὁμογενῶν περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων

τῶν πολιτῶν παντὸς συνταγματικῶς πολιτευομένου κράτους.

Ἐν Βελβενδῷ μόνον ἄχρις ὥρας — καὶ πρὸ μινὸς σχεδὸν — ἤρξατο ἡ διδασκαλία αὕτη. Παρ' ἡμῖν δὲ καὶ ἐν μεγάλας τισὶν ἐν Ἀνατολῇ πόλεσι φαίνεται ὅτι θέλει πραγματοποιηθῇ αὕτη βραδύτερον, ἐνῷ ἔδει νὰ πράξωσι τοῦτο πρὸ μινὸς τοῦλάχιστον οἱ παρ' ἡμῖν ὄχι ὀλιγάριθμοι νομομαθεῖς ἐν τισιν, εἰ οὐχὶ ἐν πάσαις ταῖς Ἀδελφότησι καὶ Συνδέσμοις.

Η ΠΕΜΠΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἐν προηγουμένῳ τεύχει τῆς «Ἑκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ «Παναγγλικανικοῦ Συνεδρίου» τοῦ συγκροτηθέντος ἐν Λονδίῳ ἀπὸ τῆς 15 Ἰουνίου, οὗτινος μετέσχον ἐπτακισχίλιοι περίπου ἀντιπρόσωποι, κληρικοὶ τε καὶ λαϊκοί, τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἀκαδημαϊκὴν συζήτησιν διαφόρων θρησκευτικοκοινωνικῶν ζητημάτων, ἅπερ καὶ ἀνεγράψαμεν.

Τὸ Συνέδριον τοῦτο διήρκεσεν ἐπὶ δεκάῃμερον, ἐπεσφράγισθη δὲ τῇ 24 Ἰουνίου δι' ἐπισήμου δοξολογίας ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Πάυλου, ἐν Βέστμινστερ, καθ' ἣν δοξολογίαν οἱ ἀγγλικοὶ ἐπίσκοποι κατέβηκαν ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης τοὺς καταλόγους τοῦ ἐράνου τοῦ διενεργηθέντος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις των πρὸς ἀγαθοεργὸν σκοπὸν, εἰς ἐνδειξὴν εὐχαριστίας διὰ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὁ Ὑψιστος ἐπεδαψίλευσεν ἐπὶ τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἔρανος οὗτος ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 333,208 ἀγγλικῶν λιρῶν.

Μετά τινος ἡμέρας, ἤτοι τῇ 6 Ἰουλίου, οἱ διακόσιοι τεσσαράκοντα καὶ δύο ἀγγλικοὶ ἐπίσκοποι τῆς ὑψηλοῦ συνῆλθον εἰς γενικὴν κκονικὴν Σύνοδον τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Σύνοδος αὕτη ἐνεκαίνισθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸ ὄνομα Σύνοδος τῆς Λάμπετ (Conference de Lambet) τῇ 1868, ἀποφασισθέντος ἑκτοτε ἵνα συνέρχηται τακτικῶς κατὰ δεκαετίαν συνεπῶς εἶναι ἡ πέμπτη τοιαύτη. Ἀντιθέτως δὲ πρὸς τὸ «Παναγγλικανικὸν Συνέδριον», ὅπερ ἔφερε, καθὰ ἐρρήθη, ἀπλῶς ἀκαδημαϊκὴ συζήτησιν, χαρακτηρὰ καὶ μόνον εὐχὰς μὴ φερούσας ὑποχρεωτικὸν χαρακτηρὰ διετύπωσεν, ἡ Σύνοδος τῆς Λάμπετ ἀποτελεῖ τακτικὴν κκονικὴν Σύνοδον τῆς ἀγγλικανικῆς ἱεραρχίας, θεσμοθετοῦσαν μετὰ κύρους, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἀπο-

φάσεις εἰσὶν ὑποχρεωτικαὶ δι' ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς Συνόδου διήρκεσαν ἐπὶ μῆνα, 6 Ἰουλίου—5 Αὐγούστου. Αἱ δὲ ἀποφάσεις αἱ ἐγκριθέσαι συνοδικῶς ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσιν (ἡ Σύνοδος εἶχεν ὑποδιαιρεθῇ εἰς ἑνδεκα τμήματα διὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν μελέτην τῶν ζητημάτων) διεκοινώθησαν εἰς τὸν ἀγγλικανικὸν κόσμον δι' ἐγκυκλίου, ὑπογραφείτης, ἐν ὀνόματι τῆς Συνόδου, ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Καντοβερίας, Ἐξάρχου τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας τῆς Μ. Βρετανίας. Τῶν ἐνδιαφερουσῶν ἀποφάσεων ἡ θεσπισμάτων τούτων δίδομεν ὧδε περίληψιν.

Ἐν πρώτοις, δηλοῦται ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ὅτι «οἱ ἀρχιεπίσκοποι, μητροπολίται καὶ λοιποὶ ἐπίσκοποι τῆς ἀγίας καθολικῆς Ἐκκλησίας, οἱ διατελοῦντες ἐν κοινῇ νῆα μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας» συνῆλθον «ἵνα ἐγκύψωσιν εἰς τὴν μελέτην διαφόρων ζητημάτων ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀγαθὸν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν δρᾶσιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἀνὰ τὸν κόσμον». Τὴν Ἐκκλησίαν δὲ τοῦ Χριστοῦ ἡ Σύνοδος χαρακτηρίζει ὡς Ἐκκλησίαν ἀνθρώπων ἐλευθέρων, διαμορφουμένων ἐν τῇ ἐπιγνώσει τῆς ἐλευθερίας δι' ἧς ὁ Χριστὸς ἠλευθέρωσεν αὐτοὺς, καὶ ἣτις Ἐκκλησία, παρὰ τὰ ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικά καὶ τὰς παραλλαγὰς ἅσπερ πρυσάσσε κατὰ τὰς διαφορὰς ἐποχὰς, διεφύλαξε πάντοτε τὸ οὐσιῶδες αὐτῆς γνῶρισμα, ὅπερ ἐστὶν ἡ παρὰ τοῦ Θεοῦ διοργάνωσις αὐτῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀρχομένη εἴτα ἀπὸ τῶν δογματικῶν ζητημάτων, ἡ Σύνοδος βεβαίῳ—προδήλως κατὰ τοῦ συγχρόνου ὀρθολογισμοῦ—τὴν πίστιν αὐτῆς εἰς τὸ Μυστήριον τῆς ἀγίας Τριάδος ἐν τῇ Ἑνότητι, τοῦ ἄλλοτε μὲν ἀποκαλυφθέντος ἑσσεῖ, ἀλλ' ἀποκαλύπτοντος εἰς ἐκάστην γενεάν, ἰδιαζόντως εἰς τὴν ἡμετέραν, νῆα βάθη τῆς Θεότητος. Ἡ Σύνοδος βεβαίῳ τὴν πίστιν αὐτῆς εἰς τὸ Μυστήριον τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τούτου τοῦ Μυστηρίου ἄλλοτε ἑσσεῖ ἀποκαλυφθέντος, ἀλλ' ἀποκαλύπτοντος εἰς τὴν ἐποχὴν ἡμῶν μετὰ νέας λάμψεως τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐνταυτῷ. Πρὸς τοῦτοις, ἡ Σύνοδος βεβαίῳ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τὰ περιεχόμενα ἐν τοῖς Συμβόλοις τῆς πίστεως ἀποτελοῦσι μέρος οὐσιῶδες τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας¹.

1. Σ. Σ. Ε. Α. Ὡς γνωστὸν, ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία πλὴν τοῦ κυρίως Συμβόλου τῆς πίστεως, διατηρεῖ, συναποκο-

Β'. Ἐπιλαμβανομένη εἴτα τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς, μορφώσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ κλήρου, ἡ Σύνοδος, μετὰ τῶν ἄλλων, ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς πλήρους φιλολογικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν κληρικῶν, ὡς ἐφοδίου προπαρασκευαστικοῦ διὰ τὴν θεολογικὴν μόρφωσιν, ἥτις δέον ἵνα περιλαμβάνῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἡμῶν καὶ στοιχεῖα τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως. Συνιστῶνται δὲ τοῖς πᾶσι τὰ βοηθητικὰ τάμεια πρὸς μόρφωσιν τοῦ κλήρου τῶν πτωχῶν ἐπαρχιῶν, καθὼς καὶ τὰ τάμεια τῶν Συντάξεων ὑπὲρ τῶν γηραιῶν ἢ πασχόντων κληρικῶν.

Γ'. Περὶ τῆς ἐν ταῖς δημοσίαις σχολαῖς διδασκαλίας, ἡ Σύνοδος ἀποφαίνεται ὅτι δέον αὐτῇ νὰ ἔχῃ ὡς βάσιν τὴν θρησκείαν, δηλοῦσα ἐπὶ λέξει καὶ ὡς παιδαγωγοί, καὶ ὡς ἡγέται τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, διακηρύττομεν καὶ αὖθις ὅτι ὁ σκοπὸς πάσης ἀληθοῦς παιδείας εἶναι ἡ πλήρης ἀνάπτυξις τοῦ ἀνθρώπου μέχρι τῆς ἄκρας τελειότητος δι' ἣν ἔπλασεν αὐτόν ὁ Θεός, καὶ ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ἐπίσημον ἡμῶν διαμαρτυρίαν καὶ καταγγελίαν κατὰ παντὸς ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος μὴ κατατείνοντος εἰς τὴν διάπλαιν καὶ διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ παιδὸς ἐν τῇ πίστει καὶ ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Θεοῦ.

Δ'. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ξέναις χώραις ἀγγλικανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ Σύνοδος ἀποφαίνεται ὑπὲρ παροχῆς εὐρυτέρας, ὅσον ἐνεστίν, αὐτονομίας εἰς τὰς ἐθνικὰς ταύτας Ἐκκλησίας καὶ ὑπὲρ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ἐπιχωρίου κλήρου. Ἀλλὰ προσεπιδηλοῖ ἅμα, ὅτι πᾶσαι αἱ φυλαὶ καὶ πάντες οἱ λαοί, παρὰ τὴν γλωσσικὴν καὶ τὰς λοιπὰς διαφορὰς, δέον νὰ ἀπαρτίζωσιν ἐν ὁμαλῇ καὶ ὅτι ἡ ἰδρυθῇ, ὑπὸ διαφόρων συνοίκων λαῶν, Ἐκκλησιῶν διακεκριμένων ἢ ἀνεξαρτήτων, ἐπὶ τῇ βῆσει φυλετικῶν διακρίσεων, εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ζωτικὴν καὶ οὐσιώδη ἀρχὴν τῆς ἐνότητος τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ἐφ' ᾧ καὶ δέον ἵνα τηρῇται ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐνότητος τοῦ ἐπισκόπου, μὴ ἐπιτροπομένης τῆς συνυπάρξεως δύο ἢ πλειόνων ἐπισκόπων, ὡς ἀρχηγῶν τῶν συνυπαρχουσῶν διαφόρων ἐθνοτήτων, ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἐκκλησιαστικῇ περιφερείᾳ.

μίσασα ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων καθὼς καὶ τὸ φερόμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου.

Ε'. Λαμβάνονται εἴτα διάφοροι ἀποφάσεις περὶ ἀναθεωρήσεως καὶ διορθώσεως τοῦ λειτουργικοῦ βιβλίου (Prayer Book) καὶ τοῦ ἑορτολογίου, ἀντιθέμενης τῆς περὶ τούτου μερίμνης τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Καντοβερίας συμπαραστατομένῳ ὑπὸ ἀρμοδίων προσώπων. Περὶ δὲ τῆς Μεταλήψεως, ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ὑπ' ἀμφοτέρας τὰ εἶδη Κοινωνίας πάντων, ἀπορρίπτουσα ὡς μὴ σοδαρὰς τὰς κατὰ τῆς χρήσεως τοῦ Ποτηρίου παρατηρήσεις ἱατρῶν τινῶν.

ΣΤ'. Περὶ τοῦ χριστιανικοῦ γάμου ἐπικυροῦνται αἱ ἀποφάσεις τῆς Γ' Συνόδου (1888) κατ' ἂς, «παρεκτός λόγου πορνείας ἢ μοιχείας, τὸ διαζύγιον οὐδέποτε εἶναι δυνατὸν ν' ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιπτώσει δὲ διαζυγίου ἕνεκα λόγων πορνείας ἢ μοιχείας, ὁ ἐνοχὸς σύζυγος ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἱκανὸς ἵνα λάβῃ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ γάμῳ, ἐφ' ὅσον ζῇ ὁ ἀθῶος σύζυγος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν ἀθῶον σύζυγον θέλοντα νὰ συνέλθῃ εἰς δεύτερον γάμον, λαμβανομένης ὑπ' ὅψει τῆς διχογνωμίας τῆς ἀνεκὰθεν ὑπαρξάτης ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὁ κλῆρος δὲν πρέπει νὰ ἀρνῇται τὰ Μυστήρια καὶ τὰ λοιπὰ προνόμια τῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς συνάψαντας, συνωδᾷ τοῖς πολιτικαῖς νόμοις τοιοῦτον γάμον». Ἐπιπροστίθῃ δὲ ἡ Σύνοδος τὴν τροποποίησιν, ὅτι εὐκαίον εἶναι ὅπως καὶ εἰς τοὺς τοιούτους β' γάμους ἀποφεύγηται ἡ παροχὴ τῆς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς πρὸς τὰ κωλύματα τοῦ γάμου, ἡ Σύνοδος ἀπέφυγεν, εἰ καὶ μετὰ λύπης, νὰ προβῇ εἰς γενικὸν τι θέσπισμα, ἕνεκα τῶν ὑφισταμένων τοπικῶν διαφορῶν.

Ζ'. Περὶ τῶν κοινωνιστικῶν καὶ δημοκρατικῶν θεωριῶν προκειμένου, ἡ Σύνοδος ἀποφαίνεται, ὅτι, ἐν ταῖς ἐπικρατούσαις κατὰ τὴν ἐποχὴν ἡμῶν δημοκρατικαῖς ἰδέαις, εὐρηγνται τὰ ἰδεώδη τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀλληλοβοηθείας, ἅπερ πᾶν ἄλλο ἢ ἀντίκεινται πρὸς τὸ εὐαγγελικόν ἰδεῶδες. Συνιστᾶται δὲ ἡ μελέτη τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων εἰς τε τὸν κλῆρον καὶ τοὺς λαϊκοὺς, εἰς οὓς τελευταίους ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα εὐρυτέρως συμμετοχῆς ἐν τῇ διοικήσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων.

Η'. Πρὸς περιφρούρησιν τῆς μετὰ τῶν διαφορῶν ἀγγλικανικῶν Ἐκκλησιῶν ἐνότητος, ἀναδιοργχνοῦται «ἡ Κεντρικὴ συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ» ἀπαρτιζομένη ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν διαφορῶν Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Καντοβερίας.

Θ'. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπερ χαρακτηρίζεται εἰς τὸ «ζωτικώτατον καὶ σπουδαιότατον πάντων» ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι διά-

φοροὶ ἀποφάσεις· α'. Συνοδικὴ ἐπιστολὴ ἀδελφικῶν εὐχῶν συνταχθήσεται ἐν ὀνόματι τῆς Συνόδου καὶ κομισθήσεται ὑπὸ ἐπισκόπων εἰς τὴν προσεχῶς συγκροτούμενην Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας· β'. ἀνατίθεται τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Καντοβερίας ὁ κτταρτισμὸς διαρκoῦς ἐπιτροπῆς ἐντεταλμένης ἵνα μεριμνᾷ περὶ τῶν σχέσεων τῆς ἀγγλικανικῆς πρὸς τὰς ὀρθοδόξους ἀνατολικὰς Ἐκκλησίας· γ'. Ἀπὸ τοῦδε αἱ ἀγγλικανικαὶ Ἐκκλησίαι δύνανται, χρεῖας τυχοῦσης, νὰ βαπτίζωσι πᾶν τέκνον παρουσιαζόμενον αὐταῖς ὑπὸ γονέων ὀρθοδόξων, ἐπὶ τῷ ὅρῳ μὴ ἐπαναλήψεως κατόπιν τοῦ βεπτίσματος ὑπὸ ὀρθοδόξων κληρικῶν· δ'. Δύνανται νὰ ἐπιτρέψωσι πρὸς τοῦτοις τὴν Μετάληψιν εἰς ὀρθοδόξους στερουμένους ὀρθοδόξου ἱερέως, ὑπὸ τοῦς ὅρους ὅτι τοῦτο οὐ λογισθήσεται τοῖς ὀρθοδόξοις ὡς παράπτωμα ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν Ἀρχῶν, καὶ ὅτι δὲν ὑπέπεσαν οὗτοι εἰς σφάλμα ἀποκλείον αὐτοὺς τῆς Μεταλήψεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀρχιεπίσκοποις ἀποκεχωρισμένους ἀνατολικὰς Ἐκκλησίας (Σύρους, Χελδαίους κτλ. Σ. Σ. Ε. Α.), καταβλητέα πᾶσα προσπάθεια πρὸς δογματικὴν προσέγγισιν, ἀνατίθεται δὲ εἰς εἰδικoὺς θεολόγους ἢ ἀκριβῆς μελέτη τῆς καταστάσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκείνων καὶ ἡ ὑποβολὴ ἐκθέσεων.

Περὶ δὲ τῶν σχέσεων μετὰ τῆς λατινικῆς Ἐκκλησίας, ἡ Σύνοδος περιορίζεται εἰς εὐχάς, τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς δικπιστωσάτης ὅ,τι καὶ αἱ προηγούμεναι δύο Σύνοδοι, ὅτι δηλ. ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ἀδύνατος ἀποβίνει πᾶσα σκέψις περὶ σχέσεων μετὰ τῆς ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὅτε τῶν προτεινομένων ὑπὸ ταύτης ὅρων ὄντων πάντῃ ἀπαρδεύονται. Ἀποδοκιμάζει δὲ ἡ Σύνοδος τοὺς μικτοὺς μεταξὺ ἀγγλικανῶν καὶ ρωμαιοκαθολικῶν γάμους, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ διαγραφόμενου ὑπὸ τοῦ νεωτέρου κανονικοῦ δικαίου τῆς Ρώμης.

Τοιαῦται ἐν περιλήψει αἱ κυριώτεραι ἀποφάσεις τῆς πέμπτης γενικῆς Συνόδου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἐπισφραγισάσης τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς τῇ 6 Αὐγούστου διὰ δοξολογίας, ἐν τῷ νεῷ τοῦ ἁγίου Παύλου, καὶ γενικῆς μεταλήψεως τῶν μελῶν αὐτῆς.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

(ἐν περιλήψει).

Ὁ μητροπολίτης Ἡρακλείας ἐκτίθησιν ὅτι τὴν 24 Αὐγούστου 3 κομιτατζήδες Βούλγαροι αὐθαρέτως εἰσῆλθον εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου Δογαντζή, τοῦ τμή-

ματος Μαλγάρων, καὶ ἤθελσαν νὰ ἀναγνώσωσι καὶ νὰ ψάλωσι βουλγαριστὶ, ἀλλ' οἱ κάτοικοι ὁμοφώνως τοὺς ἐξεδίωξαν. Ἐξελθόντες εἰσῆλθον εἰς τὸ καπηλεῖον καὶ ἤρξαντο ἀπειλοῦντες τοὺς κατοίκους ὅτι θὰ πάθωσι τὰ πάνδεινα ὑπὸ τῶν προσεχῶς μελλόντων νὰ καταλάβωσι τὴν χώραν Βουλγάρων, ἂν δὲν προσέλθωσιν εἰς τὴν βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν. Ἀλλ' οἱ κάτοικοι καὶ αὖθις τοὺς ἐξεδίωξαν, ἀνερχθέντες ἅμα εἰς τὰς Ἀρχὰς κατ' αὐτῶν.

Ὁ μητροπολίτης Πελαγονίας ὑποβάλλει ἐκθεσιν τοῦ ἐπιτροπῶν αὐτοῦ ἐπισκόπου Πέτρου Αἰμιλιανοῦ, ὅτι, μολονότι αἱ κυβερνητικαὶ Ἀρχαὶ ἀπεφάσισαν, ἀναγνωρίσασαι τὰ δίκαια τῶν ὀρθοδόξων, τὴν εἰς αὐτὸν παράδοσιν τῶν ἐν Κλαμπουτσίστη ἀρπαγιστῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐκκλησίας καὶ σχολῆς, ἐν τούτοις αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ μόνον τὰς κλεῖδας τῆς ἐκκλησίας παρέδωκαν αὐτῷ, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν σχολήν· μετὰ τινος δὲ ἡμέρας αἱ Ἀρχαὶ ἔκλεισαν καὶ αὖθις τὴν ἐκκλησίαν καὶ παρέλαβον τὰς κλεῖδας.

Ἄμα δὲ ὁ βαλῆς Μοναστηρίου ἀνεκοίνωσεν ἐγγράφως τῇ 1 Σεπτεμβρίου τῷ ἐπιτροπῶ, ὅτι, μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσθη νὰ μὴ περιέρχωνται τὰ χωρία οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοί.

Ὁ μητροπολίτης Αἴνου ἐκτίθησιν ὅτι οἱ Βούλγαροι δι' ἐκφοβισμοῦ ἐξηνάγκασαν τὸ παρὰ τὴν Αἶνον χωρίον Χησαρλί, ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν.

Ὁ μητροπολίτης Μελενίκου ἐκτίθησιν, ὅτι, ἅμα τῇ ἀνακηρύξει τοῦ Συντάγματος, ἐπληρώθησαν τὰ ὀρθόδοξα χωρία Βουλγάρων κομιτατζήδων ἐκβιάζόντων αὐτὰ ἵνα προσέλθωσιν εἰς τὴν βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν καὶ ἀποπειρωμένων τὴν κατάληψιν ναῶν καὶ σχολῶν. Τοιαῦτα εἰσὶ τὰ χωρία Σάβιανα, Καμλῆ, Κιπρὶ, Βαρακλῆ, Καμαρίτα, Ράδοβον κτλ. Εὐτυχῶς αἱ Ἀρχαὶ δι' ἐπιτροπῆς ἐκ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων περιερχομένης τὰ διάφορα χωρία, καθυσύχασαν τοὺς πεφοβισμένους χωρικοὺς.

Τηλεγράφημα

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν 9 Σεπτεμβρίου.

Πρὸς τὴν Α. Θ. Π.

Διοικητὴς ἔκλεισε μὲν τὴν ἐκκλησίαν Κουγλουνδερῆ, εἰς τὸ πεῖσμα ὅμως τῶν ὑπομνήσεων ἡμῶν παρέδωκε τὴν ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς ἐκκλησίας σχολὴν εἰς τοὺς Βουλγάρους. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖται ἡ Γ. Θ. Π. ὅπως ἐβδοκοῦσα ἐκτελέσῃ τὸ δέον ἵνα μὴ δοθῇ ἀφορμὴ ταρχῆς μετὰ τῶν κατοίκων.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ μητροπολίτου Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀρχιεπίσκοπος Ἀλέξανδρος.

Τηλεγράφημα

Ἐκ Καστορίας 7 Σεπτεμβρίου

Πρὸς τὴν Α. Θ. Π.

Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ὁ βοεβόδας Τράϊκος μετὰ τῆς συμμορίας αὐτοῦ, θραύσαντες τὴν θύραν τῆς εἰς ἡμᾶς ἀνηκούσης ἐκκλησίας Ζελόβου, κατέλαβον αὐτὴν διὰ τῆς βίας· Τηλεγραφικῶς ἀπετάθημεν εἰς τὴν ἐπιτόπιον Ἀρχὴν, εἰς τὴν

διοίκησιν Κορυτσᾶς καὶ εἰς τὸ ἐν Μοναστηρίῳ θωμαρικὸν Κομιτάτον, εἰς δὲ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ τοιοῦτον διεμαρτυρήθημεν, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος καὶ ἡ ρηθεύσα ἐκκλησία εἰσέτι κατέχεται ὑπ' αὐτῶν. Θρασυθέντες ἐκ τούτου χθὲς κατέλαβον καὶ τὴν σχολὴν Ζελόβου. Ὁ βρεβόδας Ρίτιος (:) Νικόλωφ μετὰ τῆς συμμορίας αὐτοῦ, ἐπίσης χθὲς κατέλαβε διὰ τῆς βίας τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν σχολὴν Κομαντισόβου, ἐξεδίωξαν δὲ καὶ τὴν διδασκάλισαν τοῦ Ζελόβου. Ἡ κατάστασίς μας εἶναι ἀνώτατος καὶ ἀξιολύπητος, γενικῶς δὲ διασαλεύεται ἡ ἡσυχία καὶ ἡ τάξις· οἱ δὲ ἐνεργοῦσιν ὅπως πρέπει. Σήμερον ἐτηλε-γραφήσαμεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν. Παρακαλοῦμεν ταχέως ἐνεργήσατε καὶ παρεμποδίσατε τὰς κακὰς συνε-πείας.

Ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος Καστορίας
Νικόλαος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος. — Ἐπανῆλθον ἐκ μὲν τῶν λούτρων Γιάλοβας (Πιλοπυθίων) ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Διδυμοτείχου κ. Φιλάρετος, ἐκ δὲ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Ἀγαθάγγελος.

Χειροτονία. — Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη τῇ Ἑκκλησίᾳ ὅτι τῇ προχθὲς, κυριακῇ, 28 παρελθόντος, ἐγένετο ἐν Βαγιαλούκᾳ ὑπὸ τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν Βόσνης, Ἑρσεκίου καὶ Σβορνικίου ἡ χειροτονία τοῦ νέου μητροπολίτου Βαγιαλούκας καὶ Βιχάτς πανιερ. κ. Βασιλείου Πόποβιτς.

Κοινὴ συνέδριον. — Κατὰ τὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου συγκεντρωθεῖσαν σήμερον κοινὴν συνεδρίαν τὴν ἱερὰς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ἑθν. Μ. Συμβουλίου, ἀφθεισῶν ὑπ' ὅψιν πολλῶν ἐπισήμων ἐκθέσεων καταγγελλουσῶν ἐπεμβάσεις τῶν κατὰ τόπους κυβερνητ. ἀρχῶν ἐν ταῖς δευτεροβαθμίαις βουλευτ. ἐκλογαῖς, προσβαλλούσας τὰς βάσεις τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἐξελέγη τετραμελὲς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν σεβ. μητροπολιτῶν Νικοπόλεως καὶ Διδυμοτείχου καὶ τῶν ἀξιότιμων συμβούλων κκ. Ἀριστ. Κυριακοῦ καὶ Παύλου Καραθεοδωρῆ, ἐντολὴν ἔχουσα νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ ὑψηλ. πρωθυπουργῷ καὶ ζητήσῃ τὴν ἐπ' αὐτῷ ἐντολήν τῶν προσγινομένων ἀτελημάτων.

Ἡγεμονία Σάμου. — Ἀνεγνώσθη σήμερον ὑπουργικὸς τεσκερὲς, καθιστῶν γνωστὸν εἰς τὴν Α. Θ. Π. τηλεγράφημα τοῦ ἐν Σάμῳ ἡγεμόνος ἀγγέλλοντος ὅτι βουλευταὶ τινες προσελθόντες αὐτῷ ἐδήλωσαν ὅτι τὰ περὶ τῶν ἐν Σάμῳ συμ-

βαινόντων ἐπιστελλόμενα πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τηλεγραφήματα καὶ γράμματα πέμπονται ὑπὸ σαμίων ἔξω τῆς Σάμου διαμενόντων, καὶ ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον οὐδαμῶς διακαιοῦται νὰ ἐπεμβαίῃ εἰς τὰ τῆς ἡγεμονίας, συνταγματικοῦ κράτους οὔσης. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος σήμερον καὶ τὸ Δ. Ἑθν. Μ. Συμβούλιον ἐνέκριναν ν' ἀποσταλῇ τῇ σεβ. κυβερνήσει ἀπάντησις ὅτι ἡ Μ. Ἑκκλησία, λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὰ παράπονα καὶ τὰς αἰτήσεις ἀναξιοπαθούντων πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων, ἔχει καθῆκον ν' ἀναφέρῃται πρὸς τὴν κυβερνήσιν ζητοῦσα τὴν ἱκανοποίησιν ἐνυποστάτων ἀξιώσεων καὶ αἰτημάτων.

Ἐξαρχικὴ ἀποστολή. — Ἐνεκα τῶν ἐν Χίῳ ἀντεγκλήσεων, αἰτήσιν τῶν νομίμων κοινοτικῶν ἀρχῶν, ἐνεκρίθη συνοδικῶς ἡ μετάβασις εἰς τὴν νῆσον ταύτην τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Δωροθέου καὶ Μιτυλήνης κ. Κυρίλλου, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐξετάσωσι τὴν ἐκεῖ κατάστασιν, πρὸς ἀσφαλῆ γνώσιν αὐτῆς καὶ νὰ ἐπενέγκωσι τὴν ποθητὴν γαλήνην, ἵνα καὶ ἡ Ἑκκλησία ἀκριδῶς πληροφορηθῇ τὰ κατὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐν Χίῳ ἀνωμαλίαν.

Ἅγιον Ὅρος. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἠγγείλαν ἡμῖν ὅτι τοῦ ἐν Καραεῖς ἀντιπροσώπου τῆς ἱερᾶς τῶν Ἰδίων μονῆς πανοσ. προηγουμένου κ. Ἀνθίμου κληθέντος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τῶν τῆς μονῆς, ἰπεστάτη ὑπ' αὐτῆς ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Κοινότητι ὁ ὁσιολογ. μοναχὸς κ. Ἰωακείμ, ὁ καὶ γραμματεὺς αὐτῆς, ἐκ τῶν τελειοφοίτων τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς.

Σύνδεσμος ἐλλήνων ἐν Πειραιεῖ. — Ὁ ἐν Πειραιεῖ λειτουργῶν ἐπωφελῶς Σύνδεσμος τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐλλήνων, οὗ προεδρεῖται ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀναστ. Γαζιάδης, φωτογράφος τῆς βασιλικῆς αὐλῆς, ἀνηγόρευσε ἐπίτιμον αὐτοῦ πρόεδρον τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην.

Σεβασμοῦ τεκμήριον, πρὸς τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων ἐν ἡμέρᾳ χριστιανοῦ, ἔχομεν ὑπ' ὅψιν τὴν ἐκ Παρισίων ἐπιστολὴν τοῦ ἐριτίμου ὑποκόμητος κ. Ρενέ δὲ Μοντογιόν, εἰς ᾗ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐδώρησεν τὴν προσωπογραφίαν αὐτοῦ, φέρουσαν τὴν πατριαρχικὴν ὑπογραφήν. Ἀ' Επεθύμουν, γράφει ὁ εὐγενὴς γαλάτης, νὰ ἔχω πρὸ τῶν ὁμμάτων μου τὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου καὶ ἁγίου

οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅστις ἐδέξατό με μετὰ πολλῆς ἀγαθότητος, καὶ οὗ ἡ ψυχὴ κυριαρχεῖ τῶν ψυχῶν πάντων τῶν εὐγενῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος».

Νέα Μονὴ Χίου. Συνοδικῇ ἀποφάσει ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Χίου ἐχειροτόνησέ τῷ παρελθόντι σαββάτῳ ἐν τῇ ναῷ τοῦ ἐν Βαλατᾷ Συναϊτικοῦ Μετοχίου τὸν μὲν δικαίον τῆς σκήτης τῶν Ἀγίων Πατέρων—ὕπαγομένης τῇ ἐν Χίῳ ἱερᾷ σταυροπηγιακῇ Νέᾳ Μονῇ—ὀσιώτατον μοναχὸν κ. Ἀνδρόνικον εἰς πρεσβύτερον, τὸν δὲ ἐκ τῶν πατέρων αὐτῆς ὀσιώτατον μοναχὸν κ. Γερμανὸν εἰς διάκονον, συνωδᾷ τῷ συνοδικῶς ἐπιψηφισθέντι νέῳ Κκταστατικῇ τῆς σκήτης ταύτης.

Μητρόπολις Μογλενῶν.—Διατρίψας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐν Θεσσαλονίκῃ, χάριν ἐπαρχικῶν ὑποθέσεων, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ τὴν παρελθούσαν πέμπτην ὁ πνιερ. μητροπολίτης Μογλενῶν κ. Σιμάραγδος.

Ἐκλέξιμοι.—Ἐν τῷ κώδικι τῶν δι' ἀρχιερατεῖαν ἐκλεξιμῶν ἐνεγράφη συνοδικῶς ὁ πανοσιολγ. ἱεροκήρυξ κ. Ἰωακείμ Σιγάλας, ἐκ τῶν τροφίμων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς, ὑπηρετήσας παρὰ ταῖς ἱεραῖς μητροπόλεσι Πελαγονίας καὶ Θεσσαλονίκης.

Περιοδευταί.—Ὁ τέως παρὰ τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Ἀδριανουπόλεως βοηθὸς θεοφιλ. ἐπίσκοπος Ροδοστόλου κ. Ἀλέξανδρος προσελήφθη ὡς τοιοῦτος παρὰ τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Ξάνθης, ἀναχωρήσας ἤδη εἰς τὴν πόλιν ταύτην.—Ἀφίκετο προχθὲς ἐξ Ἰωννίνων ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Χρυσόστομος.

Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες.—Ἐκ τῶν μετὰ τὴν 11 ἰουλίου λαβουσῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ κράτει τὴν γένεσιν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἀνηγγεῖλκεν τὸν «**Ἀδύτερα**» τῆς Θεσσαλονίκης· σήμερον τὴν ἑκδοσιν δύο ἐπίσης ἀξιολόγων ἐπαρχικῶν ἐφημερίδων τοῦ «**Φάρου τῆς Ἀνατολῆς**» ἐν Τραπεζοῦντι καὶ τοῦ «**Ἑρμοῦ**» τῆς Καβάλας. Ἡ τελευταία ἐκτυποῦται μετὰ περισσῆς φιλοκαλίας, ἐπὶ καλλίστου χαρτοῦ, μεταδίδει δ' ἡμῖν ἀρκετὰς εἰδήσεις ἐκ τῶν μερῶν ἐκείνων τῆς Μακεδονίας τῶν γειτονικῶν τῆς πόλεως, ἐν ᾗ ἐκδίδεται· ἐκδότης αὐτῆς τυγχάνει ὁ γνωστὸς τυπογράφος κ. Μιχ. Τόκος.—Ὁ δὲ τραπεζοῦντιος «**Φάρος**» ἐκδίδεται μὲν ὑπὸ τῶν κκ. ἀδελφῶν Σχράση, συντάκτην δ' ἔχει τὸν διδάκτορα τῆς φιλοσοφίας κ. Ἀριστείδην Ἱεροκλῆ, γνωστὸν χειριστὴν τῆς γραφίδος, ἐκλέγοντα κάλλιστα θέματα καὶ πρὸς ἐξύψωσιν προνήματος εὐγενοῦς χρήσιμα. Ὁ «**Φάρος**» ἐκδίδεται πρὸς τὸ παρὸν ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, ὁ δὲ «**Ἑρμῆς**» τρίς. Ἀμφοτέρων ἡ συνδρομὴ καθιστᾷ τὰ φύλλα ταῦτα προσιτὰ παντὶ φιλιανγνώστῃ. Εὐχόμεθα προκοπὴν

εἰς ἀμφοτέρα, καθὼς εὐχόμεθα τὴν ἑκδοσιν ὁμοίων φύλλων ἐν Ἰωννίνοις, ἐν Πελαγονίᾳ, ἐν Κοριτσᾷ, ἐν Σέρραϊς, ἐν Μιτυλήνῃ, ἐν Χίῳ, ἐν Κυδωνίαις καὶ ὅπου ἀνάγκη νὰ διασώζωνται μὲν τὰ πάτρια, νὰ καθοδηγῇται δ' ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἰς «τὸ συλλήδην αἶρετόν ἢ φευκτόν» κατὰ τὴν φράσιν τοῦ χαιρωνέως φιλοσόφου, ὑπὸ φρονίμων καλῶν.—Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει τὸ φῶς εἶδον δύο ἔτι ἐφημερίδες εἰς σχῆμα μικρότερον τῶν παρ' ἡμῖν, ἡμερήσιαι, ἡ «**Πατρίς**» συντασσομένη ὑπὸ τοῦ διδάκτορος τὰ νομικὰ καὶ δημοσιογράφου κ. Πανχγ. Κερίσογλου, καὶ «τὸ **Ἔθνος**», ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἄλλοτε ἐφ' ἱκνὸν χρόνον ἀρχισυντάκτου τῶν ἐφημερίδων «Κωνσταντινουπόλεως» καὶ «Πρωίας» κ. Γ. Οἰκονομίδου. Ἡ «Πατρίς» καὶ τὸ «Ἔθνος» φέρουσιν ὀνόματα προσφιλῆ ἡμῖν, εὐχόμεθα δ' ἵνα πορεῖα σώφρων καταστήσῃ καὶ ταύτας προσφιλεῖς τῷ δημοσίῳ, ὡς πρέπει νὰ ᾖ τοιαύτη πᾶσα ἐφημερίς οὐχὶ τὴν ἐς τὸ παρχρημα ἡδονὴν ἐπιδιώκουσα.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος, ἐπανελθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐγγράφως διέτύπωσε τῇ Α. Θ. Π. τὰς εὐλαβεῖς καὶ ἱεράς ἀνκνήσεις ἐκ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ προσκυνήματος εἰς τὴν βασιλίδι τῶν πόλεων καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, εὐχαριστῶν ἅμα διὰ τὰς δαψιλευθείσας αὐτῷ περιποιήσεις. «Ὅτι ἀποκρύπτομεν—γράφει—τὴν μεγάλην ἡμῶν χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, ὅτι θεῖα εὐδοκία κατηξιώθημεν διάπυρον ἡμῶν ἐκπληρῶσαι πόθον, ἰδίῳις ὁμμασιν ἰδεῖν τὴν ὑμετέραν περίπυστον ἐπὶ ἐμπειρίᾳ καὶ συνέσει καὶ παντοίοις εὐαγγελικοῖς χαρίσμασι καὶ κατορθώμασιν ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας τιμιωτάτην κορυφὴν, ἀσπασθῆναι δὲ τὴν χαριτόβρυτον αὐτῆς δεξιάν καὶ εὐλαβῶς ἀποδέξασθαι τὰς πανιέρους Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ἅμα δὲ ἐπισκέψασθαι τὴν Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίαν, τὴν κοινὴν ταύτην πάντων τῶν ὀρθοδόξων μητέρα, ἥτις ἀμεταποίητον καὶ ἀπαρχάρακτον διεφύλαξε διὰ τοσούτων αἰώνων καὶ διέσωσε τὴν πάνσεπτον τῆς ἀνωμότητος πίστει ἡμῶν παράκατθήκη». Ὁ σεβασμ. μητροπολίτης, δοξάζων τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ἐκπληρώσει τοῦ πόθου αὐτοῦ καὶ ὁμολογῶν τὴν πνευματικὴν ὠφέλειαν τὴν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως εἰς Ἅγιον Ὄρος, εὐχεται ἵνα ἡ ἐπίσκεψις αὐτοῦ εἰς τὸ κέντρον τῆς ὀρθοδοξίας ἀφορμὴ γένηται τῆς ἐπὶ μᾶλλον κραταιώσεως καὶ συσφίξεως τῶν δεσμῶν, οἵτινες αὐ-

δέουσι μετὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας τὴν ἐν τῷ Θεοφρον-
ρήτῳ βρασιλείᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ

Κοινότης ἑλλήνων Μοντερεάλης. — Ἡ ἐν Μοντερεάλ ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ κοινότης ἡγόρασεν ἀντὶ 27000 φράγκων εὐρὺ γήπεδον πρὸς οἰκοδομὴν ἰδίου ναοῦ, δι' ἣν ἀπαιτοῦνται 50000 φράγκων. Τὸ ταμεῖον τῆς κοινότητος ἔχει σήμερον περὶ τὰ δεκάκις χίλια. Ἐλπὶς ὑπάρχει ν' ἀνοιγῇ κατὰ τὸν προσεχῆ νοέμβριον ὁ ναός, τιμηθησόμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τῆς Θεοτόκου. — Προϋστάμενος ἱερεὺς τῆς κοινότητος διατελεῖ ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἀγαθόδωρος Παπαγεωργόπουλος.

Ἑλλήνων κοινότης Κεϊπτάουν. — Ἐν τινὶ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Πανελληνίου Κράτους» ἡγγέλθη ἐκ Κεϊπτάουν τῆς νοτίας Ἀφρικῆς ὅτι περιοδεῖα τις τοῦ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Δάμικνου Ἑρμογένους ἀνὰ τὰς εἴκοσι δύο ἐν Ν. Ἀφρικῇ ἑλληνικὰς κοινότητας, πρὸς ἐξαίτησιν συνδρομῶν ὑπὲρ ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους τοῦ ἐν Κεϊπτάουν ἑλληνικοῦ ναοῦ, εἰς 350 λίρας ἀνερχομένου, ἔσχεν εὐχάριστα ἀποτελέσματα, τῶν συλλεχθέντων χορηγημάτων ἀνελθόντων εἰς 377 λίρας.

ΕΚ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ἀπεστάλη τῇ Α. Θ. Π. ἡ ἐξῆς τηλεγραφικὴ διαμαρτυρία τῶν ἐφοριῶν καὶ δημογεροντιῶν Μουταλάσσης, Ζινζή-δερε, Ταβλουσοῦν, Κερμύρας καὶ δύο ἐτέρων κοινοτήτων, διαψευδουσῶν τὰ κατὰ τοῦ σεβ. μητροπολίτου Καισαρείας κ. Γερβασίου πρό τινος ἐν τῷ «Ταχυδρόμῳ» γραφέντα:

Ἐκ Μουταλάσσης [Καισαρείας] τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1324 [1908]

Εἴμεθα εὐγνώμονες ἐκ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ συντάγματος, ὃ δὲ μητροπολίτης ἡμῶν, ἐνῶ εἶναι ἤδη φανερόν ὅτι ἐργάζεται διὰ τὰς σχολὰς καὶ διὰ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ἱερὰ καθιδρύματα, ἐμπαθεῖς τινές καὶ ἀμαθεῖς ὡς μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκσφελίσωσι τὰς προσωπικὰς αὐτῶν ὠφελείας καὶ προσπαθοῦντες νὰ καταλύσωσιν τὰ προνόμια, μὲ τὴν ιδιότητα ὅτι ἔχουσι τάχα τὸ γενικὸν φρόνημα, ἐδημοσίευσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ταχυδρόμον» ψευδῆ θρυλλήματα καὶ ἀβασίμους εἰδοποιήσεις διὰ ταῦτα παρκαλεῖται ἡ Ὑμ. Θ. Παναγιότης ὅπως εὐδοκοῦσα διττάξῃ ἐν δημοσίῳ θῇ διὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ ἄλλων ἐφημερίδων ἡ ἔντονος ἡμῶν διαμαρτύρησις.

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ ΚΑΙ ΠΡΕΜΕΤΗΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ὁ Βασίλειος Σωτηρίου Τήκου, ἐκ χωρίου Κοσόδας, ὑπήκοος ὁθωμανὸς χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος. ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον τριάντην καὶ ὡραν 7 τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάνοντα καὶ μίαν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσίευσως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐν Πρεμετῇ ἐδρεύοντος Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς Ι. Μητροπόλεως Κορυτσῆς καὶ Πρεμετῆς αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Κωνσταντίνης, τὸ γένος λαζάρου, ἐκ Αἰουπτζίκας ἐπὶ διαζεύξει. Ἐν ἐκνότητι περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιεύσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐν Πρεμετῇ, τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1908.

Ὁ πρόεδρος

+ Ἀρχιμανδρίτης Ἱεροθέος

Ὁ γραμματεὺς
Οἰκονόμος Βαδῖλειος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Διατακτικὸν τῆς ὑπ' αὐτ. ἀριθμ. 43 καὶ ἡμερ. 28 αὐγούστου 1903 ἐρήμην ἀπορίσεως διαζεύξεως.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὰ ἀρθρ. 77 καὶ ἐπ. καὶ 207 τῶν Ὁδηγιῶν, Διόξων ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεῖ, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 5382 καὶ ἡμερ. 3 Ἰουλίου 1908 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς Ἀγγελικῆς Ν. Βακάλογλου, κατὰ Νικολάου Βακάλογλου ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην, Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον διαλυτόν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου.

Ὅρίζει ἕνα τὰ κοινὰ τῶν διαδίκων τέκνα μένωσι καὶ ἀνατρέφονται παρὰ τῇ ἀναιτίᾳ τῆς διαζεύξεως μητρὶ αὐτῶν,

Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως εἰς τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἀριθμοὺς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Πατρίδος», καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ ὡς ἡττηθέντι ἐν τῇ δίκῃ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια τριακόσια ἐβδομήκοντα ἐννέα (ἀριθ. 379) προκταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη, καὶ ἀπηγγέθη αὐθημερόν.

Ὁ προεδρεύων

+ Ὁ ἐψηφ. μνηρ. Ἀδριανουπόλεως ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ὁ Α' γραμματεὺς
Ἀρχιεπίσκοπος Δ. Χαμουδόπουλος.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1918

Τ.Π. 726958